

Да те видятъ, да изплачатъ жалба:
Че отъ какъ си доведена тука
Пощурело е мало — голѣмо.
Ергенитѣ на изворъ неходятъ
Жената си — жененъ непогледа....
Та небой се! Предъ мене те нѣма
Какво да е лошо да ти сторятъ

ГУГА./помисля. Изпърво рѣшава да откаже, ала дохожда ѝ надѣждна мисълъ. Застава гордо, като открехва тогата си отъ рамо/.

/ Старцитѣ влизатъ наежени. Ала щомъ срещатъ погледа ѝ и вижлатъ рамото ѝ — отпущатъ сопни и оборватъ очи за- нѣмели/.

/ Гуга добива смѣлостъ. Лицето и просвѣтва. И безъ да чака запитва:/

Какво има да казвате старци?

/ старцитѣ се спогледватъ, но никоѝ непродумва/

ГОРЧО. /рѣшително/ Че таквози дѣ!...../побутва съ лакать другиго/

ХИНО. Азъ ли?... Димо по е.....

/ Гуга схванала омущенкето имъ, изгледава ги снѣходително/.

МАГ. / укорно/ Нали ми се оплаквахте въ село
Че момцитѣ Ви сж пощурели —
Какете де..... Да Ви чуе нека

ВСИЧКИ /поободрени/.... Е, че тѣй е.....

/ настава мълчание. Влиза Дамянъ. Той безъ да види старцитѣ спуща се да пригърне Гуга. Старцитѣ се засрамватъ/

МАГ. / къмъ Дамяна/ Предъ старцитѣ ако нѣмашъ орама

ДАМЯНЪ./ къмъ магъос./ Защо си се домъкнала тука?

МАГ. Да се сеинешъ. За жененъ катъ тебе
Срамота е каквото си тръгналъ.

ДАМЯНЪ./ смѣло/ Петъ паръ за никого недавамъ!

МАГ. Я го гледаѝ, хубостника неедни....
Тѣй се лесно на жена и дѣте
ржка махва.

/ старцитѣ цѣкатъ съ уста. Дамянъ понича да се приближи до Гуга, ала магъосницата вдига заканително ржка и Дамянъ спира./

МАГ. Срамота е, Дамяне, що вършишъ

ДАМЯНЪ. Неискамъ азъ никово да зная.

МАГ. Тай ли! чакай да извикамъ Вела
Ако можешъ кажи и предъ нея

/ и безъ да чака, наднича презъ врага и вика съ ржка/